

SŁUŻBY W GRUPIE ANONIMOWYCH ALKOHOLIKÓW

Opracowanie redakcji MITYNG październik 2005 r

RZECZNIK GRUPY

Jedną z podstawowych funkcji rzecznika grupy AA jest reprezentowanie jej na zewnątrz: w kontaktach z gospodarzem lokalu (to właśnie rzecznik jest odpowiedzialny za utrzymanie z nim dobrych stosunków, dbanie o dokonywanie opłat za salę, respektowanie Tradycji AA), miejscowymi lekarzami, pracownikami opieki społecznej, duchownymi, czy innymi osobami, które mają styczność z alkoholikami.

Najprościej mówiąc – rzecznik jest osobą reprezentującą grupę AA na zewnątrz Wspólnoty i będącą takim „ogniwem” pomiędzy grupą, a osobami i instytucjami z zewnątrz.

Jednocześnie też rzecznik grupy pełni swoją służbę wewnątrz grupy, w czasie mityngów, będąc kimś na kształt „strażnika Tradycji”, osoby roztaczającej swojego rodzaju opiekę nad grupą. To właśnie rzecznik, osoba o ustabilizowanej trzeźwości, znająca Tradycje i rozumiejąca ich przesłanie, (mające na celu prawidłowe funkcjonowanie Grupy AA) dba o ich przestrzeganie w czasie mityngów i w kwestiach związanych z funkcjonowaniem grupy. Sumienie grupy obdarza rzecznika zaufaniem, przekazując mu funkcję niezwykle odpowiedzialną – to Rzecznik może ingerować w przebieg mityngu, po to by przebiegał on w zgodzie z Tradycjami naszej Wspólnoty. Dochodzi do tego dbałość o prawidłowe działanie służb, realizację Siódmej Tradycji, czy organizacja i poprowadzenie mityngów organizacyjnych, bądź tzw. „inwentur”, a także troska o odpowiednie przywitanie na mityngu nowoprzybyłych i roztoczenie nad nimi opieki.

Sumienie grupy powinno na rzecznika wybierać osobę o długim stażu trzeźwości (co najmniej kilkuletnim), doświadczoną w służbach, opanowaną i cieszącą się szacunkiem i zaufaniem grupy. Służba rzecznika może trwać w grupie nawet 2-3 lata (oczywiście w zależności od ustaleń sumienia grupy i pamiętając o potrzebie rotacji w służbach).

MANDATARIUSZ

Tak, jak rzecznik jest ogniwem pomiędzy grupą AA, a światem zewnętrznym, tak funkcja takiego wewnętrznego „ogniwa” we Wspólnocie Anonimowych Alkoholików jest przypisana do służby mandatariusza. To poprzez służbę mandatariusza i jego udział w spotkaniach Intergrupy każda grupa AA funkcjonuje w „krwioobiegu” AA, jako integralna część Wspólnoty. A zatem jako pierwszoplanową funkcję służby mandatariusza możemy uznać tę związaną z praktyczną realizacją legatu Jedności i Tradycji Pierwszej uzależniającej wyzdrowienie każdego z nas od jedności Anonimowych Alkoholików. To poprzez służbę mandatariusza grupa może realizować swoje główne cele - nieść posłanie tym alkoholikom, którzy wciąż jeszcze cierpią (na przykład poprzez przekazywanie części datków zbieranych „do kapelusza” do kasy Intergrupy – skąd te środki są rozdysponowywane na potrzeby niesienia posłania, a w tym druk ulotek informacyjnych, utrzymanie PIK-u, telefonu informacyjnego, drukowanie literatury AA przez BSK i inne, zgodnie z ustaleniami Intergrupy) .

To poprzez mandatariusza grupa AA ma realny wpływ na decyzje podejmowane przez Intergrupę, a co za tym idzie dalej – przez Regiony, czy Konferencję Krajową. Bo to właśnie mandatariusz jest wyrazicielem opinii grupy na Intergrupie – to on przekazuje pytania i prośby, bądź przedstawia stanowisko swojej grupy w rozstrzyganych sprawach. Ten przepływ informacji, zapewniony przez mandatariusza, działa zresztą w dwie strony: z jednej jest on wyrazicielem głosu sumienia swojej grupy na Intergrupie (a może być on dalej nawet delegatem na Konferencję), a z drugiej przekazuje on wszelkie informacje uzyskane na Intergrupie swojej grupie w czasie mityngu, w trakcie omawiania spraw organizacyjnych. To mandatariusz zatem poinformuje grupę o organizowanych przez Wspólnotę Zlotach, czy warsztatach. To on zaprosi w imieniu innych grup na rocznice. To on przekaże ważne ogłoszenia, zada pytania do przemyślenia, opowie o problemach poruszanych na Intergrupie, przedstawi stan kasy, czy podjętych decyzji finansowych. Mandatariusz przyniesie na grupę przekazane mu na Intergrupie materiały – np. biuletyny ZDRÓJ, MITYNG, czy książeczki ze

spisem mityngów.

To on również zadba o to, by skarbnik przekazał mu, ustaloną przez grupę kwotę, którą potem przekaże na Intergrupie, jako wkład w niesienie posłania przez Wspólnotę.

Reasumując: to służba mandatariusza stanowi o żywym kontakcie grupy ze Wspólnotą. Wymaga znajomości Tradycji, umiejętności stawiania zasad przed osobistymi ambicjami, brania pod uwagę dobra AA, jako całości, oraz umiejętności przekazywania informacji nie pod kątem osobistym, ale bycia przedstawicielem opinii grupy. Dlatego też służba ta, związana z dużą odpowiedzialnością powinna być powierzana osobom o ustabilizowanej trzeźwości i stażu abstynencji co najmniej dwuletnim, a sugerowana kadencja tej służby w grupie, dla zachowania ciągłości, winna sięgać okresu dwóch lat.

SKARBNIK

Wymyślony przez Rockefellera w początkach naszej Wspólnoty system samofinansowania się, zawarty w słowach Tradycji Siódmej, mówiącej o tym, iż utrzymujemy się sami, z własnych dobrowolnych datków, ma swojego opiekuna w każdej grupie AA. Tym opiekunem jest skarbnik. To on czuwa nad praktyczną realizacją Siódmej Tradycji, przypomina o „kapeluszu”, prowadzi skrupulatnie zapiski dotyczące wydatków i zlicza datki zbierane przez uczestników grupy. Wieloletnie doświadczenie Wspólnoty pokazało, że tam gdzie pojawiają się pieniądze, tam może być źródło konfliktów, emocji i rozczarowań. To dlatego uważamy Tradycję Siódmą za niezmiernie ważną i zabezpieczającą nas przed finansowymi kłótniami. I dlatego też dbamy o wybór odpowiedniej osoby do służby skarbnika. Osoby zrównoważonej, o ustabilizowanej trzeźwości (i minimum rocznej abstynencji) i przychodzącej regularnie na mityngi. Skarbnik przechowuje pieniądze grupy, prowadzi zapiski, rodzaj księgowości grupy, gdzie zapisuje „przychody” i „rozkłady” zbieranych datków, przekazuje odpowiednie kwoty rzecznikowi, aby rozliczył się z właścicielem lokalu z umówionego czynszu oraz mandatariuszowi, aby ten przekazał odpowiednią kwotę na Intergrupie. Przyjęło się, że najlepszy, sugerowany, podział funduszy to 60%/40% - gdzie 60% oznacza część kwoty zebranej w miesiącu do kapelusza przeznaczoną do wykorzystania przez samą grupę, a 40% to kwota przekazywana do Intergrupy przez mandatariusza. Niektóre grupy ustalają kwotę przekazywaną na Intergrupę, jako kwotę stałą co miesiąc. Należy pamiętać, iż datki przekazywane przez mandatariusza do Intergrupy są wykorzystane do niesienia posłania i w tym również zawiera się aktywność grupy, jeśli chodzi o realizację Tradycji Piątej, mówiącej o niesieniu posłania tym alkoholikom, którzy wciąż jeszcze cierpią. To z funduszy zbieranych na Intergrupie od mandatariuszy grup jest finansowana taka działalność naszej Wspólnoty, jak druk ulotek i broszur (dostarczanych potem do szpitali, ośrodków odwykowych, czy więzień), jak działanie Punktu Informacyjno Kontaktowego (a zatem i telefonu informacyjnego), wydawanie literatury, czy działalność BSK. Skarbnik powinien na bieżąco informować grupę (w trakcie części mityngu poświęconej sprawom organizacyjnym) o stanie kasy i skrupulatnie rozliczać się z wszelkich wydatków. Poza byciem „księgowym” grupy, skarbnik piastuje też niejako funkcję „intendenta” – to znaczy, iż dokonuje niezbędnych zakupów (kawa, herbata, paluszki, środki czystości), w uzgodnieniu z pozostałymi osobami pełniącymi służbę w grupie (prowadzącym, rzecznikiem, mandatariuszem). Skarbnik, jako „strażnik Tradycji Siódmej”, winien przestrzegać jej brzmienia i przyjmować datki jedynie od Anonimowych Alkoholików, a także przypominać grupie o niezbędnych wydatkach.

Ta bardzo odpowiedzialna służba stanowi często o stabilności i dobrej „kondycji” grupy, dlatego jej pełnienie to wielka odpowiedzialność, ale i jednocześnie wspianiały dar.

KOLPORTER

Aby grupa AA mogła rzeczywiście nieść posłanie alkoholikowi, który wciąż jeszcze cierpi, powinna posiadać przynajmniej podstawowy zestaw naszej literatury: książkę „Anonimowi Alkoholicy” (Wielką Księgę), poradnik do pracy nad Programem AA „12 Kroków i 12 Tradycji”, „Życie w trzeźwości” i „Codzienne refleksje”. Osoba zajmująca się kolportażem powinna dbać u prezentację posiadanych przez grupę książek i broszur w czasie mityngu (bądź w trakcie przerwy),

umieć wyjaśnić pytającym, co dane pozycje zawierają i w jaki sposób mogą pomóc im w zachowaniu trzeźwości. Kolporter w porozumieniu ze skarbnikiem (dokonując z nim niezbędnych rozliczeń) dokonuje zakupów u kolportera Intergrupy. To kolporter winien zadbać również o dostępność broszur, książeczek adresowych (spisów mityngów), czy wydawnictw periodycznych (takich jak biuletyn MITYNG, czy ZDRÓJ), a trakcie spraw organizacyjnych prezentować grupie nowe tytuły. Czytanie literatury AA to ważny składnik zachowania trzeźwości – stąd istotna funkcja kolportera, osoby dbającej o dotarcie przesłania Wspólnoty do wszystkich potrzebujących. Być może to kolporter namówi uczestników grupy do aktywnego włączenia się w tworzenie naszych wydawnictw, napisanie listu do biuletynu, albo włączenie się do prac Zespołu d/s Literatury.

PROWADZĄCY MITYNG

Mityng może poprowadzić każdy z jego uczestników, jeśli uzyska aprobatę grupy. Do zadań Prowadzącego należy czuwanie nad przebiegiem mityngu, począwszy od jego punktualnego rozpoczęcia (Prowadzący powinien pojawić się wcześniej, by razem z innymi AA przygotować salę), przez odczytanie przewidzianych przez scenariusz (wybierany przez sumienie grupy) tekstów, takich, jak np. Preambuła Wspólnoty AA, fragment z rozdziału „Jak to działa?” z książki Anonimowi Alkoholicy, czy fragmentu refleksji na dany dzień, zadbanie o odczytanie Kroków i Tradycji, zaproponowanie tematu do wypowiedzi i udzielanie głosu osobom zgłaszającym się do wypowiedzi, aż do przypilnowania punktualnego zakończenia. Jeśli sumienie grupy ustaliło, iż wypowiedź ma być ograniczona czasowo, Prowadzący ma prawo przerwać mówiącemu o ile ten mówi zbyt długo.

Również w wypadkach, gdy wypowiedź rażąco odbiega od tematu, Prowadzący ma prawo (tak jak rzecznik grupy) przerwać wypowiedź, o ile jest to zgodne z ustaleniami sumienia grupy. Prowadzący winien przestrzegać zasad przed osobistymi ambicjami, dbać o przestrzeganie Tradycji i czuwać nad całością mityngu.

W odpowiedniej, przewidzianej przez ustalenia grupy chwili, powinien zaprosić uczestników mityngu na przerwę, a gdy przyjdzie na to czas, poprowadzić również część organizacyjną. Od prowadzącego zależy w wielkiej mierze atmosfera panująca na mityngu – dobrze więc, by była to osoba zrównoważona, potrafiąca jednocześnie zachęcić do zabrania głosu, szczególnie tych, którzy mają problem z wypowiedzeniem się. Można to zrobić przez np. poproszenie takich osób o odczytanie refleksji będących potem kanwą do tematu wypowiedzi.

Kadencja służby prowadzącego zależy od ustaleń sumienia grupy – może to być zarówno rok, jak i miesiąc. Należy jednak pamiętać, że im większa rotacja, tym więcej osób może skorzystać z tego pięknego daru, jakim jest służba.

Prowadzący to osoba, jakiej trudno nie zauważyć na mityngu – tym bardziej więc powinna cechować go pokora, rozważa, takt i umiejętność prawdziwego służenia grupie, a nie przewodzenia jej.

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO
moja NADZIEJA